

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 9Csp/69/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8719203152
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Nina Kollárová
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2021:8719203152.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad v konaní pred sudcom Mgr. Nina Kollárová v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s. r. o., Mýtna 48, 821 08 Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného: JUDr. Ján Šoltés, advokát, Mýtna 48, P.O.BOX 205, 810 00 Bratislava proti žalovanému: R. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXXX/XX, XXX XX H., štátny občan SR, právne zastúpený: JUDr. Peter Vachan, advokát s.r.o., Pavla Mudroňa 1191/5, 010 01 Žilina, IČO: 47 445 092, o zaplatenie 2.045,15 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Súd konanie čiastočne zastavuje o sumu istiny 865,52 eur a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 865,52 eur od 04.10.2016 do zaplatenia.

II. V zostávajúcej časti súd žalobu **z a m i e t a**.

III. Žalovanému **p r i z n á v a** voči žalobcovi právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca (pôvodne Všeobecná úverová banka, a.s., Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155) sa žalobou doručенou súdu dňa 01.07.2019 domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 2.045,15 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 04.10.2016 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobca odôvodnil žalobu nasledujúcimi skutočnosťami.

Žalobca Všeobecná úverová banka, a.s., Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155 ako právny nástupca spoločnosti Consumer Finance Holding a.s., Hlavné námestie 12, Kežmarok, IČO: 35 923 130 z titulu zlúčenia uvedenej spoločnosti s VÚB, a.s. v zmysle Projektu rozdelenia zlúčením, spoločnosť VÚB,a.s. ako právny nástupca pokračuje v prevádzkovaní tzv. ostatného podnikania zanikajúcej spoločnosti Consumer Finance Holding a.s., ktorým sa rozumejú všetky ostatné zložky podnikania zanikajúcej spoločnosti okrem TRIANGEL - splátkového predaja a lesingu QCar.

Medzi právnym predchodcom žalobcu spoločnosťou Všeobecná úverová banka, a.s., Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155 a žalovanou bola dňa 07.10.2015 uzatvorená Zmluva o pôžičke č. XXXXXXXX/XXXXXXXXXXXX (evidenčné číslo zmluvy/ príd. autorizačný kód), na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému pôžičku vo výške 2.900,- eur („Schválená výška pôžičky“). Podľa zmluvy o pôžičke mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 89,43 eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 5.365,80 eur. Do dnešného dňa uhradil žalovaný z vyššie uvedenej zmluvy sumu 1.651,40 eur. Podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, „ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.“ Podľa § 565 Občianskeho zákonníka uvádza: „Ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky

pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.“ Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, žalobca v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia listom zo dňa 27.07.2016 - Predžalobná upomienka vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok, na čo poskytol žalovanému dodatočnú lehotu na plnenie viac než 30 dní. Súčasne žalobca žalovaného upozornil, že ak nedôjde aspoň k úhrade najstaršej omeškanej splátky, žalobca bude oprávnený úver zosplatiť. Žalovaný ani v dodatočne poskytnutej lehote dlžné splátky neuhradil. Žalobca využil oprávnenie v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia a dňa 19.09.2016 úver zosplatiť, o čom bol žalovaný informovaný listom zo dňa 28.09.2016 - „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“. Ku zosplateniu samotnému došlo až po márnom uplynutí dostatočne dlhej dodatočnej lehoty na plnenie, a to vo vzťahu ku splátke splatnej bezprostredne pred zosplatením. Splátka uvedená v Predžalobnej upomienke je len najstaršou omeškanou splátkou, táto však neurčuje začiatok plynutia premičacej lehoty. Neuhradením aspoň splátky uvedenej v Predžalobnej upomienke sa žalovaný dostal do omeškania viac než 3 mesiace, a teda súčasne žalobcovi vzniklo v zmysle §53 ods.9 ObčZ oprávnenie vyhlásiť dlh za splatný v celom rozsahu naraz. Keďže ku zosplateniu dlhu nedochádza automaticky priamo zo zákona, v zmysle zákonnej úpravy musel žalobca počkať na vznik potrebnej dĺžky omeškania dlžníka. K uvedenému poukazuje žalobca na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn.: 16Co/33/2018 a uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn.: 17Co/447/2016. Do dnešného dňa žalovaný dlžné splátky neuhradil. Právo žalobcu na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti upravuje článok 12.2 zmluvných podmienok. Celkový dlh žalovaného ku dňu podania návrhu predstavuje sumu 2.045,15 eur. Žalobca si týmto zároveň uplatňuje zákonné úroky z omeškania, a to od šiesteho dňa nasledujúceho po Oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti, nakoľko oznámenie bolo zaslané obyčajnou listovou zásielkou, kde je obvyklá doba na doručenie najviac 5 dní. Zmluvnú pokutu, evidovanú v priloženom Prehľade splátok a úhrad v stĺpci „Pokuta“ v sume 297,27 eur si žalobca v tomto konaní neuplatňuje.

Ku dňu podania žalobného návrhu mal žalovaný uhradiť sumu 3.588,35 eur /označené v Prehľade splátok a úhrad ako stĺpec „Splátka“/. Uvedenú sumu (ďalej ako „istina“) tvorí: súčet predpísaných splátok do zosplatenia dlhu („suma splátok“) a suma po zosplatení: Počet splátok Výška splátky Suma splátok (počet*výška) Suma po zosplatení Spolu Istina (eur) 10; 89,43; 894,3; 2.694,05 = 3.588,35. Ku dňu podania žalobného návrhu žalovaný uhradil sumu 1.651,40 eur, ktoré sú riadnymi splátkami poskytnutého finančného plnenia. Uvedená suma je v Prehľade splátok a úhrad evidovaná v stĺpci „Úhrada“. Súčasťou pohľadávky žalobcu sú aj náklady, ktoré mu vznikli v súvislosti s vymáhaním pohľadávky, ktoré si žalobca v tomto konaní uplatňuje vo výške 108,20 eur /označené na konci výpisu ako stĺpec „MP3“/. V zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka sú príslušenstvom pohľadávky aj náklady spojené s jej uplatnením t.j. v predmetnej veci sú týmito nákladmi náklady spojené s vymáhaním pohľadávky. Na základe vyššie uvedeného celkovú výšku dlžnej sumy žalovaného ku dňu podania návrhu tvorí: Istina + Náklady na vymáhanie - Prijaté úhrady = žalovaná suma 3.588,35 eur + 108,20 eur - 1651,40 eur = 2.045,15 eur. Zostatok pohľadávky evidovaný v Prehľade splátok a úhrad /stĺpec „Zostatok“/ zahŕňa aj zmluvnú pokutu vo výške 297,27 eur /stĺpec „Pokuta“/, ktorú si žalobca v tomto konaní neuplatňuje: zostatok - pokuta = žalovaná suma 2.342,42 eur - 297,27 eur = 2.045,15 eur.

3. Súd vo veci vydal platobný rozkaz č. k. 9Csp/69/2019-32 zo dňa 18.09.2019, proti ktorému podal žalovaný včas odpor s vecným odôvodnením.

Súd uznesením č. k. 9Csp/69/2019-71 zo dňa 15.11.2019 vo výroku I. vyhovel návrhu žalobcu na zmenu subjektu na strane žalobcu tak, že namiesto doterajšieho žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s., Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155 bude v konaní vystupovať žalobca Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154 a výrokom II. zrušil platobný rozkaz.

4. Žalovaný v odpore proti platobnému rozkazu uviedol, že neuznáva žalobcom uplatnený návrh v celom rozsahu a podáva proti nemu odpor z nasledovných dôvodov.

Žalovaný považuje zmluvu o pôžičke za bezúročnú a bez poplatkov z nasledovných dôvodov. Zmluva o pôžičke obsahuje nesprávny údaj o celkovej čiastke spojenej so zaplatením úveru, ktorá musí zahŕňať okrem istiny a zmluvného úroku aj všetky poplatky, bez ohľadu na to, či tieto poplatky budú alebo nebudú zohľadnené pri výpočte RPMN. Súčin mesačnej splátky s poistením a počtu splátok predstavuje sumu vo výške 89,43 x 60 = 5.365,80 eur. Zmluva obsahuje údaj o celkovej čiastke vo výške 5.019,60 eur. Krajský súd Trenčín vo svojom rozhodnutí sp. zn. 6Co/129/2018 zo dňa 29.01.2018 zastával názor, že

nesprávny údaj o celkovej čiastke spojenej so zaplatením úveru má za následok, že zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov.

Po zadaní výšky poskytnutej pôžičky 2.900,- eur, mesačnej splátky 83,66 eur a počtu splátok do interaktívnej kalkulačky dostupnej na <http://www.fininfo.sk/sk/kalkulacky/kalkulacka-rpmn> bola RPMN vypočítaná vo výške 26,20 % p.a.. Zmluva teda obsahuje nesprávny údaj o RPMN a tiež nesprávny údaj o úrokovej sadzbe. Žalobca v podanom žalobnom návrhu neuviedol, akým spôsobom bola overená bonita klienta. Žalovaný poukázal na § 7 ods. 1, § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

Žalobca nepreukázal, že by nárok na zaplatenie nákladov na vymáhanie pohľadávky vo výške 108,20 eur bol v súlade so zákonom. Žalobca nepredložil žiadne listinné dôkazy, ktoré by preukazovali vznik nákladov na vymáhanie pohľadávky a v tejto časti žalobného návrhu neuniesol dôkazné bremeno. V predžalobnej upomienke zo dňa 27.07.2016, ktorú možno považovať za výzvu v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, žalobca upozorňuje žalovaného, že je v omeškaní so splátkou zročnou dňa 20.05.2016 a ak žalovaný neuhradí túto splátku do 05.09.2016, dôjde k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru. Žalovaný poukázal na § 103 Občianskeho zákonníka a uviedol, že keďže žalobca pristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru pre omeškanie žalovaného so splátkou zročnou dňa 20.05.2016, premlčacia doba žalobcom uplatneného nárok na základe zosplatnenia úveru začala plynúť dňa 20.05.2016 a uplynula 20.05.2019, z uvedeného dôvodu žalovaný vznáša námietku premlčania, pretože žaloba bola doručená súdu až po uplynutí trojročnej premlčacej doby. Uvedený právny názor potvrdzujú okrem iného aj nasledovné súdne rozhodnutia: rozsudok Krajského súdu Prešov 6Co/26/2017 zo dňa 28.06.2018, rozsudok Krajského súdu Trenčín 17Co/385/2016 zo dňa 04.10.2017, rozsudok Krajského súdu Žilina 9Co/40/2018 zo dňa 19.04.2018. Na základe uvedených skutočností žalovaný navrhuje, aby súd zamietol žalobný návrh v celom rozsahu ako nedôvodný a priznal žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

5. Žalobca podaním doručeným súdu dňa 06.11.2020 zobral žalobu čiastočne späť a zároveň sa vyjadril k odporu žalovaného. Uviedol, že na zaplatení žalovanej sumy trvá naďalej v ním upravenom rozsahu. Nakoľko žalovaný nepopiera poskytnutie úveru, žalobca s prihliadnutím na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru na podanej žalobe v časti prevyšujúcej rozdiel medzi poskytnutou sumou úveru 2.900,- eur a doteraz zaplatenou sumou na úver vo výške 1.720,37 eur (do podania žaloby 1.651,40 eur a od podania žaloby 68,97 eur a to vykonanými úhradami vo výške 7,66 eur zo dňa 15.05.2019, vo výške 4,60 eur zo dňa 17.06.2019, vo výške 15,33 eur zo dňa 18.07.2019, vo výške 15,33 eur zo dňa 21.08.2019, vo výške 7,66 eur zo dňa 25.09.2019, vo výške 13,79 eur zo dňa 31.10.2019, vo výške 4,60 eur zo dňa 21.11.2019) ďalej netrvá. Vzhľadom k vyššie uvedenému berie žalobu späť v časti istiny 865,52 eur a 5 % p.a. úroku z omeškania zo sumy 865,52 eur od 04.10.2016 do zaplatenia a žiada, aby súd zaviazal žalovaného len na zaplatenie nesplatennej čistej istiny poskytnutého úveru a priznal mu trovy konania a trovy právneho zastúpenia. Týmto upravuje petit žaloby nasledovne: „Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1.179,63 eur, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.248,60 eur od 04.10.2016 do 15.05.2019, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.2040,94 eur od 16.05.2019 do 17.06.2019, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.236,34 eur od 18.06.2019 do 18.07.2019, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.221,01 eur od 19.07.2019 do 21.08.2019, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.205,68 eur od 22.08.2019 do 25.09.2019, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.198,02 eur od 26.09.2019 do 31.10.2019, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.184,23 eur od 01.11.2019 do 21.11.2019, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.179,63 eur od 22.11.2019 do dňa zaplatenia, to všetko v lehote do troch dní od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku a nahradiť žalobcovi trovy konania a trovy právneho zastúpenia v plnom rozsahu.“

6. Žalovaný v podaní doručenom súdu dňa 05.03.2021 uviedol, že s poukazom na aktuálne ustanovenie vyhlášky MS SR, z dôvodu aktuálne prebiehajúceho núdzového stavu a vládnych opatrení súvisiacich so zamedzením šírenia COVID - 19, sa žalovaný a právny zástupca žalovaného nariadeného termínu pojednávania nezúčastnia a zároveň žalovaný a právny zástupca žalovaného súhlasia s prejednaním veci samej na pojednávaní v neprítomnosti žalovaného a právneho zástupcu žalovaného. Žalovaný zároveň v rámci prostriedkov procesnej obrany k podaniu žalobcu prostredníctvom právneho zástupcu uvádza nasledovné skutočnosti.

V zmysle rozsudku Najvyššieho súdu SR z 29. 6. 2010, sp. zn. 2 Cdo 205/2009: „Aktívnou vecnou legitimitáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny

nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta. To, že sa súd výslovne k vecnej legitímácii nevyssloví, neznamená, že sa ňou v konaní nezaoberal.“

Žalovaný v rámci prostriedkov procesnej obrany uvádza, že za výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách nemožno považovať predžalobnú upomienku a tiež ani oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, tieto dokumenty sa vzťahujú na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka a nie na ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách. Taktiež je potrebné zdôrazniť, že pohľadávku postúpila až Všeobecná úverová banka a.s. ako právny nástupca obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding a.s., a preto je potrebné predložiť výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách vystavenú Všeobecnou úverovou bankou a.s.. Z uvedeného dôvodu žalobca nepreukázal, že by právny predchodca žalobcu postupoval v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, keďže nepredložil výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách a preto žalobca nemá v danom konaní aktívnu vecnú legitímáciu, na ktorú je konajúci súd povinný prihliadať ex offo. Relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka za predpokladu, že postúpenie pohľadávky prebehlo v súlade so zákonom. Rozhodnutie Najvyššieho súdu zo dňa 11.06.2003 sp. zn. 4 Obo 210/01 je už dávno prekonané, čo potvrdzuje napr. rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 23Co/17/2016 zo dňa 31. 5. 2017: „Rozhodnutie NS SR sp. zn. 4 obo 210/01, podľa ktorého relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd z takéhoto oznámenia vychádza bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení, nie je v tomto prípade aplikovateľné. Ustanovenie § 5b Zákona o ochrane spotrebiteľa uložilo súdu v tejto veci na neplatnosť postúpenia prihliadnúť aj bez aktivity účastníkov zmluvy.“

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako najvyššia súdna autorita v oblasti interpretácie a aplikácie zákonov v rozsudku sp. zn. 7Cdo/26/2017 z 28.3.2018, aj v uznesení sp. zn. 1Cdo/147/2017 z 24.4.2018 zhodne konštatoval, že podmienky § 92 ods. 8 veta prvá Zákona o bankách sú zákonnými podmienkami platného postúpenia pohľadávky banky, nie úpravou, s nedodržaním ktorej je spojené porušenie bankového tajomstva. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými (dospelé splátky), a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky, a to kumulatívne.

Krajský súd Prešov vo svojom rozhodnutí zo dňa 08.01.2019 sp. zn. 3Co/151/2018 uviedol, že výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách nepredstavuje oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru. Keďže žalobca nepreukázal existenciu výzvy v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, nepreukázal logicky ani lehotu 90 dní a preto neboli splnené podmienky v zmysle citovaného zákonného ustanovenia a žalobca nemá v konaní aktívnu vecnú legitímáciu. Okrem vyššie uvedeného ani predžalobná upomienka ani oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti neobsahujú upozornenie na možnosť postúpenia pohľadávky na tretiu osobu, čo teda má za následok nesplnenie podmienok v mysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, čo potvrdzuje rozsudok Krajského súdu Košice zo dňa 21.05.2020 sp. zn. 1Co/301/2019. Na základe uvedených skutočností žalovaný navrhuje, aby súd zamietol žalobný návrh v celom rozsahu ako nedôvodný a priznal žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

7. Podaním doručeným súdu dňa 19.03.2021 žalobca takisto ospravedlnil svoju a žalobcovu neúčast' na pojednávaní z dôvodu pracovnej zaneprázdnenosti a nenavyšovania trov konania v súlade so zásadou hospodárnosti konania.

K námietkam nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v tomto spore vznesenej žalovaným uvádzajú, že v prvom rade je nutné poukázať na skutočnosť, že predmetnú pôžičku žalovanému neposkytovala banka. Spoločnosť Consumer Finance Holding, a. s. nikdy bankou nebola, bola poskytovateľom spotrebiteľských úverov v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch zákona č. 129/2010 Z.z. v znení neskorších predpisov. Poskytnutý úver nebol bankovým produktom a právny vzťah medzi žalovaným a pôvodným veriteľom nepodliehal právnomu režimu zákona o bankách. Išlo o spotrebiteľský úver podliehajúci režimu zákona o spotrebiteľských úveroch vrátane podmienok postúpenia pohľadávky zo spotrebiteľského úveru podľa § 17. Záonné podmienky pre postúpenie pohľadávky zo spotrebiteľského úveru splnené boli. Všeobecná úverová banka a. s. je len právnym nástupcom pôvodného veriteľa, ktorý zanikol rozdelením k 31.12.2017. Avšak aj v prípade, ak by postúpenie pohľadávky podliehalo splneniu obligatórnych podmienok podľa § 92 ods. 8 zákona o

bankách, tieto boli všetky splnené. Ohľadom preukázania splnenia podmienok podľa § 92 Zákona o bankách uvádzajú, že zosplatnenie pohľadávky bolo medzi stranami dohodnuté vo všeobecných obchodných podmienkach - čl. 9.2 platných v čase uzavretia zmluvy. V čl. 12 bod 12.2 je uvedené, že: „Spoločnosť je oprávnená v prípade riadneho a včasného nesplácania Splátok Pôžičky žiadať od Klienta zaplatenie celej pohľadávky Spoločnosti, ktorá sa stane okamžite splatnou (vyhlásiť okamžitú splatnosť Pôžičky), ak je Klient v omeškaní s úhradou jednej Splátky alebo čiastočného plnenia jednej Splátky počas obdobia dlhšieho ako 3 mesiace a to za podmienok ustanovených v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka.“ Nakoľko bol žalovaný preukázateľne v omeškaní viac ako 90 dní, v zmysle ustanovení zmluvy a zmluvných podmienok bol žalovaný formou predžalobnej upomienky zo dňa 27.07.2016 upozornený na možnosť zosplatnenia pohľadávky v celosti. Žalovaný uvedenú výzvu riadne prevzal dňa 05.08.2016, čo potvrdil aj svojim vlastnoručným podpisom na doručenke. Keďže u žalovaného nedošlo k náprave finančnej disciplíny, právny predchodca žalobcu pristúpil k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru v celosti ku dňu 19.09.2016. Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru bolo zasielané dňa 28.09.2016. Vzhľadom na uvedené žalobca má za to, že podmienky pre vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru boli naplnené. Žalovaný sa uzatvorením zmluvy zaviazal na jej plnenie v splátkach. Žalobca taktiež poukazuje na tú skutočnosť, že žalovaný žiadnym spôsobom neinformoval právneho predchodcu žalobcu o zmene finančných pomerov, ktoré by znemožnili žalovanému riadne splácanie poskytnutého úveru. Rovnako tak zo strany žalovaného nebola prednesená žiadosť o prípadné zníženie mesačnej splátky, ktorú by žalobca posúdil a so žalovaným dohodol nové podmienky splácania. Súčasne majú za to, že právny názor právneho zástupcu žalovaného, že písomná výzva má byť dlžníkovi zaslaná bezprostredne pred postúpením, nemá oporu v zákone. Žiadnym výkladom ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách nie je možné dospieť k nevyvrátiteľnému právnemu názoru, že písomná výzva má byť klientovi banky zaslaná bezprostredne pre postúpením pohľadávky. Pre neplnenie si zmluvných záväzkov bola pohľadávka následne v súlade s ust. § 92 Zákona o bankách legitímne postúpená na nového veriteľa - spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o. Podľa odborného vyjadrenia Národnej banky Slovenska zo dňa 24.07.2014, ktoré bolo predložené Okresnému súdu Vranov nad Topľou v konaní pod sp. zn. 13C/79/2014, ak je úver splatný v splátkach (bez ohľadu na to, o aké splátky ide) banka alebo pobočka zahraničnej banky má právo postúpiť postupníkovi celú, teda aj nesplatenú časť pohľadávky z úveru („pohľadávka zodpovedajúca peňažnému záväzku klienta“) za splnenia zákonných podmienok v zmysle ust. § 92 ods. 8 prvá veta z. o bankách. Terminologické vymedzenie pohľadávky, ktorú môže banka postúpiť za splnenia uvedených predpokladov, ako pohľadávky zodpovedajúcej peňažnému záväzku klienta, predstavuje pohľadávku banky voči klientovi z určitého úverového vzťahu a teda celú pohľadávku, celú sumu istiny, úrokov z úveru ako aj prípadných iných nárokov i už poplatkov alebo prípadných sankcií. V opačnom prípade, resp. v prípade vymedzenia pohľadávky na účely ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách len na splátky, ktoré sa už stali splatnými, teda na tzv. dospelé splátky, by sa banka a súčasne aj dlžníci mohli ocitnúť v pozícii, že by dochádzalo k postúpeniu pohľadávky zodpovedajúcej len sume 90 dňového omeškania. S návrhom na zmenu strany sporu súdu predložili oznámenie o postúpení pohľadávky a podací hárok č. L., ktorým preukázali odoslanie oznámenia o postúpení pod č. S. dňa 23.10.2019. Z predloženého oznámenia vyplýva, že k postúpeniu žalovanej pohľadávky došlo s účinnosťou k 21.10.2019. S návrhom na zmenu strany sporu súdu predložili ďalšie listinné dôkazy preukazujúce právne nástupníctvo spoločnosti Intrum Slovakia s.r.o. a to prílohu č. 3 rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 09.10.2019, vrátane rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 30.11.2017. Z obsahu predloženej rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 30.11.2017 je zrejmé, že uvedenou zmluvou sa zastrešuje medzi zmluvnými stranami postupovanie pohľadávok na mesačnej báze. Prílohou č. 3 rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok označenej ako „žiadosť o postúpenia a prevod“ datovanej k 09.10.2019 spolu s identifikáciou pohľadávky postúpenej z titulu nesplateného úveru poskytnutého na základe úverovej zmluvy pod č.7156932, preukazujú účinnosť prevodu žalovanej pohľadávky k 21.10.2019, tj. po začatí sporu. Postúpenie pohľadávky k 21.10.2019 potvrdili aj v samotnom oznámení o postúpení adresovanom žalovanému. Predloženými listinami jednoznačne preukázali prevod žalovanej pohľadávky po začatí sporu, ktorý bol začatý 01.07.2019. Zároveň dopĺňajú, že súd už o pripustení zmeny strany sporu na strane žalobcu rozhodol uznesením zo dňa 15.11.2019, č. k. 9Csp/69/2019-71. Spolu s týmto podaním predkladajú súdu žalovaným podpísané Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere a Informáciu o ročnej percentuálnej miere nákladov poskytnutého úveru. Taktiež predkladajú dokumenty preukazujúce skúmanie bonity žalovaného ich právnym predchodcom pred poskytnutím úveru (potvrdenie zamestnávateľa o príjme žalovaného).

8. Súd vykonal dokazovanie oboznámením s listinnými dôkazmi založenými v spise a zistil nasledujúci skutkový stav.

9. Žalovaný a Consumer Finance Holding a.s., Hlavné námestie 12, Kežmarok, IČO: 35 923 130 uzavreli dňa 07.10.2015 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere, Zmluvu o poskytnutí najľahšej pôžičky č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej bola žalovanému poskytnutá suma 2.900,- eur. Žalovaný mal splácať bezúčelový spotrebiteľský úver pri celkových nákladoch spotrebiteľa 2.119,60 eur a celkovej čiastke 5.019,60 eur v pravidelných 60 mesačných splátkach splatných k 20. dňu v mesiaci po 89,43 eur; RPMN 27 %, priemerná hodnota RPMN 18,01 %, fixná ročná úroková sadzba 27 %. Prvá splátka mala byť splatná 20.11.2015, termín konečnej splatnosti bol dohodnutý na 10/2020. Do dnešného dňa uhradil žalovaný pred podaním žaloby sumu 1.651,40 eur a po podaní žaloby sumu 68,97 eur, teda spolu 1.720,37 eur.

Consumer Finance Holding a.s. doručil žalovanému dňa 05.08.2016 písomné podanie - Predžalobnú upomienku zo dňa 27.07.2016 s tým, že eviduje nedoplatok na splátkach v celkovej výške 268,29 eur a zároveň ho upozornil, že ak do 05.09.2016 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 05/2016 bude oprávnený úver zosplatiť.

Consumer Finance Holding a.s. následne vystavil Oznamenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 28.09.2016 podľa článku 12.2. Zmluvných podmienok ako uviedol žalobca ku ňu 19.09.2016 - ktorá skutočnosť vyplýva z Prehľadu splátok a úhrad.

10. Pôvodný žalobca - Všeobecná úverová banka, a.s., Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155 v žalobe uviedol, že vystupuje ako právny nástupca spoločnosti Consumer Finance Holding a.s., Hlavné námestie 12, Kežmarok, IČO: 35 923 130 z titulu zlúčenia uvedenej spoločnosti s VÚB, a. s. v zmysle Projektu rozdelenia zlúčením, spoločnosť VÚB, a. s. ako právny nástupca pokračuje v prevádzkovaní tzv. ostatného podnikania zanikajúcej spoločnosti Consumer Finance Holding a.s., ktorým sa rozumejú všetky ostatné zložky podnikania zanikajúcej spoločnosti okrem TRIANGEL - splátkového predaja a lesingu QCar. O uvedenej skutočnosti predložil osvedčený odpis Notárskej zápisnice zo dňa 11.12.2017.

Na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 30.11.2017 došlo s účinnosťou ku dňu 21.10.2019 k postúpeniu predmetnej pohľadávky z VÚB, a.s. ako pôvodného žalobcu na žalobcu. Žalovaný bol upovedomený písomným Oznamením o postúpení pohľadávky zo dňa 23.10.2019.

11. Podľa § 497 Obchodného zákonníka (Zákon č. 513/1991 Zb.) zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

12. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

13. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlíšné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

14. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

17. Zmluva o úvere je súčasne zmluvou spotrebiteľskou v zmysle § 52 OZ, kedy na jednej strane stojí banka ako osoba, ktorá koná v rámci svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a na

strane druhej žalovaný ako spotrebiteľ, teda fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení Zmluvy o úvere nekoná v rámci svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti alebo v rámci samostatného výkonu svojho povolania. Z obsahu zmluvy o úvere uzavretej medzi stranami sporu jednoznačne vyplýva, že bola uzavretá nielen podľa Obchodného zákonníka, ale aj podľa Občianskeho zákonníka. Zväzok medzi žalobcom a žalovaným vyplývajúci zo zmluvy o úvere je absolútnym obchodom, pričom súčasne spotrebiteľským vzťahom v zmysle ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy.

18. Podľa § 526 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

19. Podľa § 1 zákona č. 483/2001 o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov tento zákon upravuje niektoré vzťahy súvisiace so vznikom, s organizáciou, riadením, podnikaním a so zánikom bánk so sídlom na území Slovenskej republiky a niektoré vzťahy súvisiace s pôsobením zahraničných bánk na území Slovenskej republiky na účel regulácie a kontroly bánk, pobočiek zahraničných bánk a iných subjektov s cieľom bezpečného fungovania bankového systému.

20. Podľa § 2 ods. 1 citovaného zákona banka je právnická osoba so sídlom na území Slovenskej republiky založená ako akciová spoločnosť, ktorá je úverovou inštitúciou podľa osobitného predpisu a ktorá má bankové povolenie. Iná právna forma banky sa zakazuje.

21. Podľa § 92 ods. 8 citovaného zákona, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

22. Podľa § 92 ods. 9 citovaného zákona informácie chránené bankovým tajomstvom sa môžu poskytnúť iba s predchádzajúcim súhlasom Národnej banky Slovenska v súvislosti s predajom banky, pobočky zahraničnej banky alebo ich časti podľa osobitného predpisu alebo v súvislosti s predajom podielu na základnom imaní banky najmenej 33 % alebo v súvislosti so zlúčením alebo splynutím banky vrátane zlúčenia inej právnickej osoby s bankou. Tieto informácie môže banka alebo pobočka zahraničnej banky poskytnúť iba osobe, s ktorou sa rokuje o uzavretí takej zmluvy, alebo osobe, s ktorou sa má banka zlúčiť alebo splynúť, a osobe, ktorá vypracúva podklady potrebné na rozhodnutie o uzavretí zmluvy súvisiacej s predajom, zlúčením alebo splynutím banky. Osoby, ktoré sa oboznámili s informáciami chránenými bankovým tajomstvom, sú povinné zachovávať o nich mlčanlivosť, a to aj po skončení rokovaní, po vypracovaní podkladov alebo po nadobudnutí právnych účinkov zlúčenia alebo splynutia banky. Banka alebo pobočka zahraničnej banky je povinná uzatvoriť s takými osobami písomnú zmluvu, v ktorej upraví záväzok zachovávať mlčanlivosť, ochraňovať informácie chránené bankovým tajomstvom, ako aj zodpovednosť za ich zneužitie. Bez uzavretia takej zmluvy nemôže Národná banka Slovenska udeliť predchádzajúci súhlas.

23. Aktívnou vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdennej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou

každého súdneho konania. Súd vecnú legitimitáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta. To, že sa súd výslovne k vecnej legitimitácii nevysloví, neznamená, že sa ňou v konaní nezaoberal. (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29. 6. 2010, sp. zn. 2 Cdo 205/2009)

24. V danom prípade bolo teda v zmysle uvedeného povinnosťou žalobcu preukázať, že je účastníkom hmotno-právneho vzťahu, z ktorého je vyvodzovaný žalobou uplatnený nárok.

25. Právny vzťah vznikol s právnym predchodcom žalobcu Consumer Finance Holding a.s., ktorého právnym nástupcom zlúčením sa stala VÚB a.s., a žalovaným na základe uzatvorenej zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 07.10.2015. Žalobca mal nadobudnúť pohľadávku voči žalovanému na základe zmluvy o postúpení pohľadávok s účinnosťou ku dňu 21.10.2019. Súd preto skúmal splnenie hmotnoprávnej podmienky týkajúcej sa uplatneného nároku a to jeho aktívnu vecnú legitimitáciu. Vecná legitimitácia je stav vyplývajúci z hmotného práva, v tomto prípade konkrétne z ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení neskorších predpisov a to preukázanie splnenia podmienok, na základe ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu. Nerešpektovanie tejto úpravy má za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom v zmysle ust. § 39 Občianskeho zákonníka, s prihliadnutím na spotrebiteľský vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným.

26. V Predžalobnej upomienke zo dňa 27.07.2016, ktorú možno považovať za výzvu v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, Consumer Finance Holding a.s. upozornil žalovaného, že je v omeškaní so splátkou splatnou dňa 20.05.2016 a ak žalovaný neuhradí túto splátku do 05.09.2016, dôjde k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru; následne Consumer Finance Holding a.s. doručoval žalovanému Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 28.09.2016.

Pohľadávku postúpila až Všeobecná úverová banka a.s. ako právny nástupca obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding a.s., a preto mala zaslať svoju výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými (dospelé splátky), a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky, a to kumulatívne.

K námietke žalobcu, že sa nejedná o úver poskytnutý bankou súd dodáva, že zákon nehovorí o úvere poskytnutom bankou ale o úvere banky, čo je rozdiel; a veriteľom zmluvy o úvere pred postúpením nebankovému subjektu bola banka.

27. Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. je potrebné chápať ako celok, za splnenia ktorého môže dôjsť k prelomeniu bankového tajomstva, lebo splnením podmienok podľa prvej vety predmetného ustanovenia zákonodarca podmienil nielen postúpenie pohľadávok mimo tzv. bankový sektor, ale tiež také postúpenie, pri ktorom pohľadávku patriacu pôvodne jednej banke prevezme iná osoba s rovnakým statusom. Zadefinovanie v rámci zákona č. 483/2001 Z. z. podmienok, za ktorých môže banka pristúpiť k postúpeniu pohľadávky, je z povahy veci úpravou, t.j. zmyslom a účelom je to, že bez splnenia týchto podmienok k postúpeniu pohľadávky dôjsť nemôže. Pri posudzovaní zmluvy o postúpení pohľadávky je rozhodujúce, či na strane postupcu došlo k splneniu zákonnej povinnosti správať sa určitým spôsobom, lebo záujmom zákonodarcu bolo, aby sa konalo určitým zákonom predpokladaným spôsobom. Nesprávanie sa týmto zákonom výslovne stanoveným spôsobom, teda odmietnutie urobiť zadosť pomerne jednoznačnej právnej úprave je potrebné považovať za zakázané a teda i odporujúce zákonu. Ak zákonným dôsledkom rozporu právneho úkonu so zákonom je v sfére súkromného práva jeho neplatnosť, v danom prípade neexistuje žiadna iná možnosť pre inú interpretáciu úpravy rozhodnej v prejednávanej veci a to, že podmienky podľa § 92 ods. 8 vety prvej zákona č. 483/2001 Z. z., za ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu sú z povahy veci podmienkami bez splnenia ktorých k postúpeniu dôjsť nesmie - je zakázané. Nerešpektovanie takejto úpravy má za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom v zmysle ust. § 39 Občianskeho zákonníka. Súd poukazuje na ustálenú rozhodovaciu prax vrátane prijatého rozhodnutia týkajúceho sa výkladu ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. Občianskoprávnym kolégiom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky uznesením č. 1 dňa 9.10.2018 v znení právnej vety: „Ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách neupravuje len ochranu bankového tajomstva, ale tiež práva klienta v súvislosti s postúpením pohľadávky. Postúpenie pohľadávky banky, ku ktorému došlo v rozpore s týmto ustanovením, je neplatný právny úkon“. Ustálená rozhodovacia prax najvyššieho súdu je vyjadrená

predovšetkým v stanoviskách alebo rozhodnutia najvyššieho súdu, ktoré sú publikované v Zbierke stanovisk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky. Do tohto pojmu však možno zaradiť aj prax vyjadrenú opakovane vo viacerých nepublikovaných rozhodnutiach najvyššieho súdu, alebo aj v jednotlivom, dosiaľ nepublikovanom rozhodnutí, pokiaľ niektoré neskôr vydané nepublikované rozhodnutia najvyššieho súdu názory obsiahnuté v skoršom rozhodnutí nespochybnili, prípadne tieto názory akceptovali a vecne na ne nadviazali (čl. 2 ods. 1, 2 Základných zásad CSP, uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/6/2017 z 6.3.2017).

28. „Pokiaľ žalobca namieta, že súd prvej inštancie pripustil zmenu na strane žalobcu a ak mal za to, že postupník nemá aktívnu legitímáciu, mal sa s touto skutočnosťou vyrovnáť už v rozhodnutí o návrhu na zmenu subjektu, k tomuto odvolací súd konštatuje, že súd pri rozhodovaní o návrhu na zmenu subjektu skúma splnenie podmienok výlučne z procesného hľadiska. Z ustanovenia § 80 ods. 1 a 2 CSP sice vyplýva, že súd rozhodujúci o návrhu na zmenu subjektu musí posúdiť, či strana preukázala prechod alebo prevod práv a povinností, avšak pre účely tohto rozhodnutia stačí preukázanie, že nastala (formálno-právna) skutočnosť, ktorá môže mať podľa hmotného práva za následok prechod alebo prevod práv a povinností. Súd však v tomto štádiu nie je oprávnený hodnotiť, či sú inak naplnené predpoklady pre takéto právne nástupníctvo z pohľadu hmotnoprávnej úpravy. To znamená, že nie je jeho úlohou prechod alebo prevod práv a povinností posúdiť podľa hmotného práva v rozsahu zodpovedajúcom možnému záveru pre rozhodnutie vo veci samej (posúdiť, či podľa hmotného práva skutočne k prechodu alebo prevodu práv a povinností došlo). Súd teda nemá v rámci rozhodnutia podľa § 80 ods. 1 a 2 CSP hodnotiť právne úkony z hľadiska ich platnosti, lebo by išlo o posúdenie naplnenia predpokladov právneho nástupníctva z pohľadu hmotnoprávnej úpravy, a teda o riešenie predbežnej otázky dôležitej pre rozhodnutie vo veci samej (porov. SR uznesenie Najvyššieho súdu z 20. 12. 2011, sp. zn. 6 Cdo 42/2011). Nie je preto vylúčené, že pri prieskume veci z hmotnoprávneho hľadiska dospeje súd v konečnom dôsledku k záveru, že subjekt, ktorého vstup do konania pripustil postupom podľa § 80 ods. 2 CSP, nie je nositeľom práva, ktoré je predmetom konania.

Odvolací súd upriamuje pozornosť na skutočnosť, že súd prvej inštancie postúpenie pohľadávky neskúmal z hľadiska posúdenia splnenia podmienok podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, napriek tomu, že je zrejmé, že predmetom konania je tzv. banková pohľadávka. V tomto smere odvolací súd poukazuje na rozhodnutie NS SR R 60/2018 zo dňa 24.04.2018, podľa ktorého ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách neupravuje len ochranu bankového tajomstva, ale tiež práva klienta v súvislosti s postúpením pohľadávky. Postúpenie pohľadávky banky, ku ktorému došlo v rozpore s týmto ustanovením, je neplatný právny úkon.“

(Uznesenie Krajského súdu v Prešove, sp. zn.: 6Co/166/2017 - 90 zo dňa 31. januára 2019)

29. V danom prípade bolo teda v zmysle uvedeného povinnosťou žalobcu preukázať, že je účastníkom hmotno-právneho vzťahu, z ktorého je vyvodzovaný žalobou uplatnený nárok.

30. Podľa § 145 ods. 2 Civilného sporového poriadku ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

31. Podľa § 146 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

32. Podľa citovaných zákonných ustanovení súd konanie v dôsledku čiastočného späťvzatia zastavil (výrok I.) Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie znamená, že ten, kto tvrdí svoje hmotnoprávne oprávnenie, v skutočnosti toto oprávnenie nemá. Vzhľadom na horeuvedené skutočnosti a citovaných zákonnú úpravu v konaní žalobca splnenie tejto podmienky (výzvy žalovanému) spojenej s oprávnením banky - veriteľa postúpiť pohľadávku inému subjektu nepreukázal, preto súd žalobu pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie v zostávajúcej časti po čiastočnom zastavení konania zamietol (výrok II.) (rozsudok NS SR zo dňa 11.06.2013, sp. zn. 4Obo210/01) a nebolo už potrebné zaoberať sa otázkou ďalšieho dokazovania vo veci samej.

33. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

34. Podľa § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

35. Podľa § 262 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

36. Podľa citovaných zákonných ustanovení súd právo náhradu trov konania priznal úspešnému žalovanému v plnom rozsahu vzhľadom na dôvod zamietnutia žaloby ako aj vzhľadom na skutočnosť, že podstatnú časť sumy, ktorá je predmetom čiastočného späťvzatia, zaplatil žalovaný pred podaním žaloby.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo

k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov

k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinnosť uvedená vo výrokovej časti tohto rozsudku nebude plnená dobrovoľne, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (Exekučný poriadok).